

[Landbrugsministeren]

Hjorte

Der har i Danmark været etableret hjortefarme siden begyndelsen af 1980'erne. Regulering af hjortehold er sket med lov nr. 224 af 22. april 1987. Ifølge hjorteloven kan en indhegning med hjortedyr registreres som hjortefarm, hvis en række betingelser er opfyldt. Alle andre indhegninger med hjortedyr – bortset fra zoologiske haver, dyreparker og lignende – skal registreres som dyrehaver. Hjortehold, der kan karakteriseres som dyreparker og er offentligt tilgængelige, omfattes af Justitsministeriets bekendtgørelse om zoologiske haver, dyreparker og lign.

Sygdom.

Lidelser hos hjortedyr kan deles i:

- pasnings- og fodringsbetingede lidelser, for eksempel som følge af forkert mængde og art af tilbudt foder.
- skader i forbindelse med transport eller som følge af, at dyrene stanger hinanden.
- overførbare sygdomme, herunder parasitære lidelser.

De sygdomme, der er hos hjortedyr, svarer stort set til de sygdomme, man har hos kvæg.

I foråret 1988 konstateredes således kvægtuberkulose i en hjortefarm, og i begyndelsen af 1989 iværksattes et program for kontrol med og bekæmpelse af kvægtuberkulose hos hjortedyr i indhegninger.

En øget tuberkuloseovervågning af landets kvægbesætninger har vist, at forekomsten af kvægtuberkulose hos indhegnede hjortedyr ikke på nuværende tidspunkt har påvirket tuberkulosesituationen i kreaturbesætningerne, og at overførsel af kvægtuberkulose fra hjortedyr i indhegninger til kreaturbesætninger med stor sandsynlighed ikke har fundet sted.

Af andre sygdomme hos hjortedyr skal nævnes paratuberkulose, som er en kronisk infektionssygdom, ondartet katarfeber, der er en infektionssygdom forårsaget af et virus, samt en række parasitære infektioner.

Velfærd.

Hjortedyrs adfærd adskiller sig fra traditionelle husdyr. Dette gælder blandt andet en generelt større skyhed og flugttilbøjelighed, behov for at danne separate grupper, kønsbestemt aggression samt behov for at kunne fejge geviret af på træer eller anden form for bevoksning.

Hjortedyrene i hjortefarme lever under forhold, der ligner forholdene for eksempel ammekvæg og får. Det er derfor vigtigt, at hjortevæbnerne har indsigt i de særlige forhold, der gør sig gældende ved opdræt af hjorte, og er sig deres ansvar og forpligtelser i forbindelse med produktionen bevidste.

Dette gælder blandt andet forholdene omkring fodring, driftsledelse, sundhedskontrol og imødekommelse af dyrenes behov for ly imod nedbør og læ for blæst og kulde.

De samme betragtninger gælder i vid udstrækning for dyrehaverne, om end formålet med etableringen her ofte er et andet. For eksempel vil der oftest være behov for tilskuds fodring i dyrehaverne i vinterperioden, også selv om der tilsyneladende er tale om få dyr på store arealer.

Det Etske Råd vedrørende Husdyr har den 28. december 1990 afgivet en udtalelse med hensyn til vildtopdræt.

For så vidt angår hjorte er det rådets opfattelse, at opdræt af kronstyr eller dådyr til slagtning kan ske på en sådan måde, at det ikke giver anledning til etiske betænkeligheder. Dette forudsætter,

- at dyrenes krav til fodring, plads og skjul tilgodeses,
- at dyrene er under forsvarligt tilsyn med hensyn til sundhed, aggressioner m.v.,
- at dyrene i forbindelse med håndtering og transport beskyttes mest muligt mod smerte, lidelse og angst, og
- at slagtningen gennemføres således, at øjeblikkelig indtræden af døden er sikret.

Rådet skønner det ikke muligt at fastsætte præcise krav til størrelsen af de arealer, der anvendes til hjortehold. Rådet finder, at udgangspunktet bør være, at arealet er således beskaffet, at det dækker dyrenes fødebehov ved græsning i sommermånederne, ligesom det skal byde på læ og skjul.

Det er rådets opfattelse, at hjortehold stiller store krav til tilrettelæggelse og styring af produktionen. Driftslederne må derfor have de nødvendige faglige kvalifikationer.

Rådet bemærker endelig, at dets synspunkt sigter på opdræt til kødproduktion, hvad enten det sker i indhegninger, der er registreret som hjortefarme, eller i andre indhegninger.